

Samtlige Ændringsforslag var stillet af Udvalget og tiltraadt af Finansministeren. De blev alle vedtaget uden Afstemning.

Lovforslaget fik derved følgende Indhold, som ogsaa blev Lovens:

§ 1. Ved Beregningen af Ejendomsskylden til *Staten* og *den fælleskommunale Udligningsfond* fra og med April Termin 1947 til og med Oktober Termin 1950 forhøjes det i § 6 i Lov Nr. 352 af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af faste Ejendomme, jfr. § 3 i Lov Nr. 102 af 14. April 1937, fastsatte Fradrag paa 10 000 Kr. med 2 000 Kr. til 12 000 Kr.

§ 2. Grænserne for de i § 3, Stk. 1, i Lov Nr. 188 af 20. Maj 1933 om *kommunale Ejendomsskatter* hjemlede Fradrag fastsættes for Perioden fra 1. April 1947 til 31. Marts 1951 saaledes:

I København og paa Frederiksberg: mindst 7 000 Kr., højst 14 000 Kr.

I Købstæderne, Marstal Handelsplads, de sønderjyske Flækker samt i Sognekommuner, i hvilke der efter Det statistiske Departements Opgørelse ved den sidst afholdte almindelige Folketælling findes mindst een bymæssig Bebyggelse med over 3 000 Indbyggere: mindst 6 000 Kr., højst 11 000 Kr.

I de øvrige Sognekommuner: mindst 5 000 Kr., højst 7 000 Kr.

Fradraget kan dog ikke fastsættes til et lavere Beløb end det, der gjaldt i vedkommende Kommune for Skatteaaret 1946—47.

Det i § 3, Stk. 3, i Lov Nr. 188 af 20. Maj 1933 om kommunale Ejendomsskatter hjemlede *Fradrag for hver Beboelseslejlighed ud over een* forhøjes i samme Tidsrum fra 1 000 Kr. til 1 500 Kr. Forhøjelsen af Fradraget gælder dog ikke ved Beregningen af Ejendomsskyld til Amtskommunen.

Ved Lovforslagets 1. Behandling i Folketinget blev der fra flere Sider givet Udtryk for det ønskelige i, at der snart fremkom en Indstilling fra *Skattekommissionen* angaaende Ejen-